

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 91.387 van 6 december 2000

A. 70.096/VIII-1302

In zake : **COULON** Jean-Pierre,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe BOUILLARD, advocaat,
rue Lelièvre 9
5000 Namen,

tegen:

1. **de Belgische Staat**, vertegenwoordigd door
de Minister van Ambtenarenzaken,
2. **het Vast Wervingssecretariaat**.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 29 juli 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Pierre COULON de nietigverklaring vordert van "de procedure van het vergelijkend examen voor overgang naar de graad van assistent (aangestelde van het bosbeheer) rang C3, Waals Gewest, BF995367A/A3102000, georganiseerd op 5 maart 1996, alsook van de uitslag van die procedure waaruit bij akte van 29 mei 1996 blijkt dat de heer Jean-Pierre COULON niet geslaagd is voor het algemene gedeelte en dus ook niet voor het vergelijkend examen";

Gelet op arrest nr. 82.779 van 8 oktober 1999 waarbij de debatten worden heropend, aan verzoeker een niet-verlengbare termijn wordt toegekend om een memorie in te dienen en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee belast wordt het onderzoek voort te zetten;

Gezien de aanvullende memorie van verzoeker;

Gezien het aanvullend verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 september 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. CRAPPE, loco Mr. BOUILLARD, advocaat, die voor verzoeker verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker ambtenaar is van het Ministerie van het Waals Gewest, afdeling Natuur en Bossen; dat een vergelijkend examen voor overgang naar het hogere niveau, naar de graad van assistent (aangestelde van het bosbeheer), rang 3C, is georganiseerd om alle aangestelden van het bosbeheer massaal te laten overgaan naar niveau 2, aangezien het Waals Gewest heeft geoordeeld dat de ambten die door die ambtenaren werden uitgeoefend, niet meer overeenstemden met hun graad van niveau 3; dat het algemene schriftelijke gedeelte op 5 maart 1996 heeft plaatsgehad; dat het vast wervingssecretariaat bij een brief van 29 mei 1996 aan verzoeker heeft laten weten dat hij niet geslaagd was voor dat gedeelte; dat verzoeker geslaagd is voor het vergelijkend examen voor overgang naar de graad van assistent (aangestelde van het bosbeheer) dat in 1998 was georganiseerd voor de ambtenaren die gezakt waren voor het vergelijkend examen van 1996, en op 1 februari 1999 in die graad is benoemd;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van het algemene gelijkheidsbeginsel, van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur, van artikel 10 van het besluit van de Vaste Wervingssecretaris van 20 oktober 1993 tot vaststelling

van het huishoudelijk reglement betreffende de organisatie van de wervings-, loopbaan- en taalexamens; dat hij aanvoert dat het verloop van het algemene gedeelte van 5 maart 1996 doorspekt is geweest met onregelmatigheden die hebben geleid tot discriminatie tussen de kandidaten, discriminaties waarvan hij het slachtoffer is geweest; dat hij uitlegt dat bepaalde kandidaten ervan op de hoogte zijn gebracht dat kanttekeningen in hun Boswetboek UGA zouden worden getolereerd, terwijl andere kandidaten, waaronder hij, zich gehouden hebben aan het strikte verbod dat in de oproepingsbrief voor het examen was vermeld; dat hij vervolgens uiteenzet dat de kandidaten achter in de zaal waar het examen werd afgenomen, meer dan 15 minuten langer hebben kunnen voortwerken dan de kandidaten die op de eerste rij zaten, waaronder hijzelf, die hun examenbladen als eersten hebben moeten afgeven; dat hij benadrukt dat hij zijn kladversie niet in het net heeft kunnen overschrijven en de spelfouten in zijn examenbladen niet heeft kunnen verbeteren; dat hij voorts opmerkt dat de kandidaten achter in de zaal zijn blijven voortschrijven zonder toezicht, aangezien de toezichthouders, die niet talrijk genoeg waren, lang bezig zijn geweest met het ophalen van de examenbladen van de kandidaten op de eerste rijen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat, volgens het reglement van het vergelijkend examen, de kandidaten hun wetboek mochten gebruiken "met dien verstande dat de kandidaten, als ze eventueel kanttekeningen hadden gemaakt, zich daarbij moesten beperken tot het onderstrepen van bepaalde woorden of titels of tot het toevoegen van enkele woorden in de kantlijn van de regelgevende teksten"; dat ze aangeeft dat die praktische bepalingen aan de kandidaten zijn meegedeeld voordat het examen begon; dat ze aanvoert dat de leden van de examencommissie op de hoogte zijn gebracht en verzocht zijn daarmee rekening te houden; dat ze voorts van mening is dat verzoeker niet bewijst dat bepaalde kandidaten meer dan 15 minuten langer zouden hebben kunnen voortwerken dan hij; dat ze vaststelt dat in het verslag van de examendag opgemaakt door het vast wervingssecretariaat niets bijzonders wordt opgemerkt en dat de vakbondsafgevaardigden die het examen hebben bijgewoond "niets" hebben geschreven in de kolom "opmerkingen" van de vakbondsteekkaart die na het examen is ingevuld; dat de tweede verwerende partij voorts opmerkt dat de spelling van de kandidaten, die ze als "erbarmelijk" bestempelt, een doorslaggevende factor is geweest voor het niet geslaagd verklaren van verscheidene kandidaten;

Overwegende dat verzoeker vaststelt dat de verwerende partij toegeeft dat sommige kandidaten gebruik hebben kunnen maken van de kanttekeningen in de wetboeken; dat hij wijst op de bewoordingen van de

oproepingsbrief voor het examen en opmerkt dat in het reglement van het vergelijkend examen niets staat over de omstandigheid dat kanttekeningen in de wetboeken toegestaan zijn; dat hij in verband met het feit dat de ene kandidaat langer heeft kunnen werken dan de andere, verwijst naar schriftelijke en overeenstemmende getuigenissen die hij bij zijn dossier heeft gevoegd, welke getuigenissen afkomstig zijn van kandidaten die buiten verdenking staan, aangezien ze geslaagd zijn voor het examen; dat hij stelt dat het feit dat de ene kandidaat meer tijd heeft gekregen dan de andere, mogelijk een belangrijke invloed heeft gehad op de uitslagen, aangezien de spelling een doorslaggevende rol heeft gespeeld, zoals de verwerende partij heeft benadrukt; dat hij erop wijst dat hij niet de gelegenheid heeft gehad om zijn examenbladen te herlezen en zo zijn spelfouten te verbeteren;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar laatste memorie na het heropenen van de debatten uiteenzet dat alle kandidaten hetzelfde voordeel hadden, namelijk dat ieder zijn eigen exemplaar van het boswetboek mocht gebruiken, en dat een eventueel tijdsverschil tussen het ophalen van de eerste en de laatste examenbladen niet tot gevolg kan hebben dat enkele kandidaten die tot dan toe weinig inspiratie hadden, op de valreep nog konden slagen;

Overwegende dat eventuele leemten in de organisatie van een examen slechts aanleiding kunnen geven tot nietigverklaring van de uitslagen als vaststaat dat die leemten werkelijk en doorslaggevend invloed op de uitslagen hebben gehad; dat verzoeker in casu niet aanvoert en zelfs niet tracht aan te voeren dat de omstandigheid al dan niet over kanttekeningen te beschikken die niet nader worden omschreven, ertoe zou hebben geleid dat hij niet geslaagd is en degenen die op onregelmatige wijze dat voordeel genoten, wel zijn geslaagd; dat evenmin denkbaar is dat de omstandigheid dat sommigen vijftien minuten langer over hun examenbladen beschikten dan anderen, er de oorzaak van is dat verzoeker niet geslaagd is; dat verzoeker overigens niet ontkent dat de spelling een doorslaggevende rol heeft gespeeld om hem niet geslaagd te verklaren; dat in dat verband dient te worden opgemerkt dat in een zo korte tijd als die welke in casu wordt aangevochten, geen grote tekorten kunnen worden goedgeemaakt; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zes december tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.